

Podle § 40, odst. 2 tr. ř. jest obviněnému dovoleno, aby užil několika obhájců, a není to tedy vyloučeno ani v řízení zrušovacím. Mohou tudíž tito obhájci společně sepsati a podepsati podání s provedením zmateční stížnosti a odvolání, avšak není dovoleno podle § 40, odst. 2 tr. ř., aby spolupůsobením několika obhájců byl v řízení opravném překročen počet spisů zákonem určených, právě tak, jako nelze rozmnožovati počet řečí obhajovacích při hlavním přelíčení. Využil-li tedy obžalovaný F. L. k podání zmateční stížnosti zastoupení svým obhájcem Dr. Š., nebyl oprávněn podati druhý spis s týmiž opravnými prostředky dalším obhájcem A. K., neboť v době, kdy došlo provedení opravných prostředků podané obhájcem K., bylo právo obžalovaného provést ohlášené opravné prostředky již konsumováno jejich dřívějším provedením, které podal Dr. Š.

Z té příčiny je provedení zmateční stížnosti a odvolání, podané obhájcem A. K., nepřípustné a nelze proto k němu přihlížeti (r. č. 533 Sb. n. s., r. č. 1724 víd. sb. a j.).

Zmateční stížnost manželky obžalovaného F. L., označenou za doplněk zmateční stížnosti tohoto, bylo zamítnouti jako opožděnou. Manželka obžalovaného má sice právo podati ve prospěch svého manžela zmateční stížnost; toto právo je samostatné, takže není závady, aby podali zmateční stížnost i sám obžalovaný i zároveň jeho manželka (§ 282, odst. 1 tr. ř.). Toto právo manželky je závislé na vůli obžalovaného manžela jen potud, že manželka nemůže toto právo vykonati proti projevené jeho vůli. Jelikož jde o s a m o s t a t n é právo manželky podati zmateční stížnost, musí manželka zachovati lhůtu v § 284 tr. ř. stanovenou, která ve smyslu druhého odst. cit. místa zákona běží od téhož dne, od kterého počíná obžalovanému. Jak však vychází ze spisů na jevo, manželka obžalovaného vůbec neohlásila zmateční stížnost a provedení zmateční stížnosti, řízené původně na nejvyšší soud v Brně a tam dne 23. května 1936 došlé a jím dne 29. května 1936 poštou nalézacímu soudu odeslané, stalo se dávno po uplynutí třídní lhůty k ohlášení zmateční stížnosti, počínající vzhledem k tomu, že obžalovaný byl při vyhlášení rozsudku přítomen, dnem 5. prosince 1935.

Jelikož manželka obžalovaného nevystupovala jako jeho plnomocník a nepodala zmateční stížnost za obžalovaného, nýbrž s a m o s t a t n ě vedle zmateční stížnosti jeho obhájcem podané, nestačí k zachování lhůty v § 284, odst. 1 tr. ř. uvedené, že obžalovaný sám zmateční stížnost včas ohlásil. Z toho důvodu nebylo třeba zařizovati doplnění této zmateční stížnosti podpisem obhájce.

Čís. 5669.

Pre položenie zvláštnych skutkových otázok podľa § 11 por. nov. je rozhodné, či sa pri hlavnom pojednávaní vyskytol údaj odpovedajúci návrhu, nerozhoduje však, či je onen údaj tiež pravdivý.

Súčasnité nosenie viac zbraní bez úradného povolenia je len jedným prestupkom nedovoleného prechovávanía zbraní podľa § 6 nar. čís. 5476/1914 M. E.

(Rozh. zo dňa 9. septembra 1936, Zm IV 311/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti J. T. a spol., obžalovaným zo zločinu úmyselného zabíjania človeka atď., vyhovujúc zčasti zmätočnej sťažnosti obhájcu obžalovaného J. T., založenej na dôvode zmätočnosti podľa § 29, čís. 4 por. nov., zrušil podľa § 34, odst. 1 por. nov. rozsudok porotného súdu i s hlavným pojednávaním čo do obžalovaného J. T. a následkom súvislosti podľa § 387, posl. odst. tr. p. z úradnej moci aj čo do obžalovaného J. T., a to v častiach týkajúcich sa trestných činov spáchaných na úkor Š. V. a J. K. a v dôsledku toho aj čo do výrokov o treste a výrokov s tým súvisiacich; z úradnej moci zrušil najvyšší súd z dôvodu zmätočnosti podľa čís. 1 b) § 385 tr. p. rozsudok porotného súdu, pokiaľ ním bol trestný čin, spáchaný obžalovaným J. T. nosením dvoch pištolí bez úradného povolenia, kvalifikovaný ako dvojnásobný prestupok podľa § 6 nar. č. 5476/1914 M. E., a kvalifikoval tento trestný čin ako jednonásobný prestupok podľa citov. ustanovenia.

Z dôvodov:

Z dôvodu § 29, čís. 4 por. nov. zmätočná sťažnosť v prospech obžalovaného J. T. vytýka, že porotný súd porušil ustanovenia §§ 5 a 11 por. nov., keď nepripustil obhajobou navrhované výpomocné skutkové a právne otázky v smysle §§ 301, resp. 306 tr. z. a na veľké rozčulenie v smysle § 281, odst. 1 a 2, resp. § 307, odst. 1 a 2 tr. z., ačkoľvek obžalovaný sa bránil tým, že strelil zo strachu, keď bol k tomu vyzvaný, namieril, ale strelil do zeme, že strelil rýchle za sebou a mohol neobého zastreliť len tak, že vystrelil za sebou dvakrát, prvým výstrelom zasiahol V. a druhá rana išla smerom do stredu krčmy, kam prišiel práve v tej chvíli K., ktorý pri prvom výstrele v krčme ani nebol.

Zmätočnej sťažnosti zvoleného obhájcu obžalovaného J. T. nelze zčasti odopreť oprávnenia. Podľa obsahu zápisnice navrhoval obhájca čo do obžalovaného J. T. polozenie zvláštnych skutkových otázok viedľa navrhnutých skutkových otázok 1 a 3 a polozenie zvláštnych právnych otázok viedľa právnych otázok 2 a 4.

Obhajoba žiadala, aby vo zvláštnych skutkových otázkach bola vynechaná veta »merajúc s pištoľou na tam pri dverách sa nachodiaceho Š. V., resp. J. K.«. Z toho návrhu plynie, že obhajoba navrhovala zvláštne skutkové otázky toho znenia, ako byly súdom porotcom predložené, s vynechaním zmienenej vety, chcejúc zrejme vynechaním onej vety dosiahnuť polozenia skutkových otázok v podstate zodpovedajúcich obrane obžalovaného J. T. Tento sa hájil na hlavnom pojednávaní tým, že strieľal do zeme bez úmyslu poškodených zasiahnuť alebo dokonca

zabiť; to je však práve vyjadrené v pominutí vety, že namieril pištoľou na Š. V. a J. K. Neľze preto o týchto skutočnostiach, o ktoré sa návrh obhajoby opiera, tvrdiť, že nevyšly za hlavného pojednávania na javo. Pre polozenie týchto skutkových otázok není smerodajné, či svedkovia potvrdili opak obhajoby obžalovaného, a že nikto jeho obranu nepotvrdil, ako porotný súd v zamietajúcom usnesení uvádza, pretože podľa § 11 por. nov. je pre polozenie skutkových otázok rozhodné, či sa za hlavného pojednávania vyskytol údaj odpovedajúci návrhu, nie však už aj jeho pravdivosť, lebo túto posúdiť je úlohou porotcov na základe voľnej úvahy výsledkov hlavného pojednávania a musí im byť daná práve položením zodpovedajúcej otázky možnosť k tomu, keď je to pre kvalifikáciu trestného činu relevantné. Ponevác, jako bude ďalej dovedené, tu tomu tak bolo, porušil porotný súd, keď navrhované skutkové otázky porotcom nepredložil a návrh obhajoby zamietol, rozhodujúci predpis § 11 por. nov. a zavinil tým zmätok podľa § 29, čís. 4 por. nov., ktorý sťažovateľ právom vytýka.

Z potreby týchto skutkových otázok už nezbytné vyplýva potreba polozenia zvláštnych právnych otázok odpovedajúcich údaju obžalovaného, lebo tá okolnosť, ako obžalovaný strieľal, či mieril a kam, je dôležitá pre posúdenie, či mal úmysel výstrelmi človeka zabiť alebo prípadne len poraniť, pri čom v jednom prípade bol človek ťažko poranený, v druhom však nastala smrť (§§ 301 a 306 tr. z.).

Obhajoba však navrhovala aj polozenie zvláštnych právnych otázok, a to právnej otázky na zločin ťažkého poškodenia na tele podľa § 301 tr. z. v e d ľ a 2. právnej otázky a právnych otázok na zločin zabitia podľa § 281, odst. 1 a 2 tr. z. a na zločin smrteľného poškodenia tela podľa § 306 tr. z. a podľa § 307, odst. 1 a 2 tr. z. v e d ľ a 4. právnej otázky.

Z návrhu obhajoby neplynie, že by navrhované otázky skutkové a právne boli na seba viazané, keďže boli samostatne navrhované; z toho plynie, že navrhované právne otázky treba samostatne posudzovať, teda nie len so zreteľom k navrhovaným otázkam skutkovým, ale aj so zreteľom k skutkovým otázkam súdom porotcom predloženým.

Navrhované právne otázky podľa § 301 tr. z., resp. § 306 tr. z. lišia sa od položených právnych otázok podľa § 279 tr. z. v podstate čo do právneho záveru ohľadom úmyslu vyžadovaného u jednotlivých týchto zločinov. Toto právne posúdenie prislúcha však predovšetkým porotcom. Ponevác skutkový stav zistený v 1. skutkovej otázke súdom porotcom predloženej nevylučuje pri poranení Š. V. — hľadiac zvlášte na výsledok — vedľa právneho záveru na úmysel v § 279 tr. z. uvedený ani záver na úmysel v § 301 tr. z. predpokladaný a ohľadom usmrtenia J. K. skutkový stav zistený v 3. otázke pripúšťa pri povšechnom znení otázky »merajúc na J. K.« právny záver na úmysel v § 279 tr. z., alebo v § 306 tr. z. požadovaný, nebolo prípustné toto uvažovanie porotcom odňať zamietnutím navrhovaných otázok, lebo nebolo možno navrhované právne otázky zo zákona vylúčiť. Zamietnutím navrhovaných právnych otázok podľa § 301 tr. z., resp. § 306 tr. z. aj so zreteľom ku skutkovým

otázkam súdom položeným, porušil teda porotný súd rozhodujúci predpis §§ 6 a 11 por. nov. na polozenie zvláštnych otázok o kvalifikácii činu odlišnej od obžaloby.

Výrok týkajúci sa odsúdenia obžalovaného J. T. pre dvojnásobný prestupok podľa § 6 nar. č. 5476/1914 M. E. nebol napadnutý. Najvyšší súd, preskúmajúc vec z úradnej moci, zbadal však, že obžalovaný J. T. bol v tejto časti rozsudku nesprávne odsúdený pre dvojnásobný prestupok podľa § 6 nar. č. 5476/1914 M. E. len na základe toho, že nosil neoprávnene dve pištoly. Citované nariadenie nemá na zreteli len jednu zbraň; i súčasné nosenie viac zbraní bez úradného povolenia porušuje jeden zákaz v tom smere daný; preto multiplicita zbraní nedovolené u seba držaných nezakladá multiplicitu prestupkov podľa počtu prechovávaných zbraní. Nedovoleným držaním dvoch pištolí v tejže dobe dopustil sa tedy obžalovaný len prostého prestupku podľa cit. nar. a preto bolo treba obžalovanému nepriaznivý rozsudok z dôvodu zmatečnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., ktorého tu treba dbať z úradnej povinnosti, zrušiť a vyniesť rozhodnutie zákona zodpovedajúce.

Čís. 5670.

Žalobami podle prvního odstavce § 18 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n. jsou jak žaloby mezi týmiž stranami, týkající se trestných činů mezi nimi vzájemně spáchaných — nejsou-li ve skutkové souvislosti podle třetího odstavce § 18 tohoto zákona — tak i žaloby, z nichž se každá opírá o některý z více činů, kterých se dopustila jedna strana proti druhé straně.

V ý s l o v n é výhrady práva stíhati podle prvního odstavce § 18 cit. zákona je potřebí nejen, nebylo-li žalobní právo dosud uplatněno, nýbrž i tenkrát, byla-li žádost za trestní stíhání — po případě soukromá žaloba — již podána; nerozhoduje, že druhá strana i soud věděly o podání žaloby.

Nedojde-li před ujednáním smíru nebo do konce průvodního řízení k v ý s l o v n é výhradě práva stíhati druhou stranu, zaniká žalobní právo a neobživne ani když byl rozsudek, vynesení po skončení průvodního řízení, zrušen v opravném řízení.

Ustanovení prvního odstavce § 18 uvedeného zákona platí i tehda, jde-li o přestupek zanedbání povinné péče podle § 4 zákona čís. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění § 39, odst. III zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 10. září 1936, Zm I 241/36.)

N e j v ý š š í s o u d jako soud zrušovací z podnětu zmateční stížnosti podané obžalovaným F. V. do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 30. prosince 1935, č. j. Tk VI 655/35-21, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 4 zákona čís. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění vyhlášky čís. 145/1933 Sb. z. a n., použiv § 290 tr. ř.